

Αριθμός 336/2013

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΔΡΑΜΑΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Αποτελούμενο από τον Πρωτοδίκη Παντελεήμονα Ζήμνα, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 5^η Νοεμβρίου 2013, με Γραμματέα το Γεώργιο Βαρούδογλου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΜΕΤΕΧΟΥΣΑΣ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΑΣ: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία «

Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ - [ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ του 1^{ου} – ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ]: 1) του και της κατοίκου Δράμας, που παραστάθηκε δια δηλώσεως του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ του πληρεξουσίου του δικηγόρου Δημητρίου Λυριτσή (Δ.Σ. Αθηνών), 2) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία «:

Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, δια την ίδια και ως διαχειρίστριας των τιτλοποιημένων απαιτήσεων της εταιρίας «)» που παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου · και 3)Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία «BANK» που εδρεύει στην Αθήνα κι εκπροσωπείται νόμιμα, που δεν παραστάθηκε.

Ο αιτών και ήδη εφεσίβλητος ζήτησε να γίνει δεκτή η από 15-6-2012 αίτησή του που κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο Δράμας με αριθμό 2012. Επ' αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 81/2013 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Δράμας (εκουσίας δικαιοδοσίας) η οποία έκανε δεκτή εν μέρει την ως άνω αίτηση. Κατά της απόφασης αυτής, η 1^η μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια άσκησε την από 21-8-2013, με αρ. κατάθ. 21-8-2013 ενώπιον του Ειρηνοδικείου Δράμας και με αρ. κατάθ.1231ΕΜεφ197/21-8-2013 ενώπιον

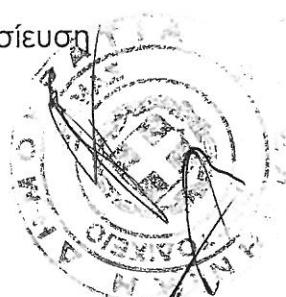
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Δράμας, έφεσή της, η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί αρχικά κατά την παρούσα δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων που παραστάθηκαν, ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την με αριθμό 9348Γ/4-9-2013 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών την οποία επικαλείται και προσκομίζει η εκκαλούσα, προκύπτει ότι κυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης έφεσης, με τις πράξεις κατάθεσης και ορισμού δικασίμου καθώς και κλήση για εμφάνιση κατά τη συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης αυτής, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην τρίτη εφεσίβλητη (άρθρα 122 παρ.1, 124, 126, 128, 229, 741 ΚΠολΔ). Ωστόσο, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στην ανωτέρω δικάσιμο, η τρίτη εφεσίβλητη δεν εμφανίστηκε όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου, και, συνεπώς, πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 764 ΚΠολΔ). Το Δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υποθέσεως σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρα 741, 754 παρ. 2 και 524 παρ. 4 ΚΠολΔ).

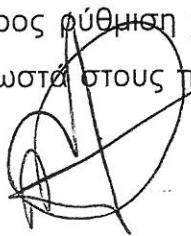
Η κρινόμενη από 21-8-2013 έφεση (με αριθμό κατάθεσης 21-8-2013) της πρώτης καθ' ης η αίτηση, ήδη εκκαλούσας, κατά της με αριθμό 81/2013 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Δράμας, η οποία εκδόθηκε κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741-781 ΚΠολΔ) επί της με αριθμό κατάθεσης 2012 αίτησης του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, ασκήθηκε νομότυπα, με την κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του ανωτέρω Δικαστηρίου (άρθρο 17 ΚΠολΔ, όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο 4 ν.3994/2011) και εμπρόθεσμα, δηλαδή εντός της από το άρθρο 518 παρ.2 ΚΠολΔ τασσόμενης προθεσμίας των τριών ετών από τη δημοσίευση

της εκκαλούμενης απόφασης, εφόσον από τα προσκομιζόμενα έγγραφα δεν προκύπτει (ούτε οι διάδικοι επικαλούνται) επίδοση αυτής, ενώ για το παραδεκτό της έχει κατατεθεί το προβλεπόμενο από το άρθρο 495 ΚΠολΔ παράβολο, ποσού 200 ευρώ (βλ. σχετική σημείωση της Γραμματέας του Ειρηνοδικείου Δράμας επί του δικογράφου της έφεσης). Συνεπώς, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να διερευνηθεί το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, εφαρμοζομένου του νόμου που ίσχυε κατά τη δημοσίευση της εκκαλουμένης απόφασης (άρθρα 14 ν. 3869/2010, 495, 516, 518 παρ.1, 533 παρ.2, 741 ΚΠολΔ).

Με την ανωτέρω, με αριθμό κατάθεσης /2012, αίτησή του ενώπιον του Ειρηνοδικείου Δράμας, ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις καθ' αν, ήδη εκκαλούσα και δεύτερη και τρίτη των εφεσίβλήτων, ζητούσε τη ρύθμιση του χρέους του, κατά τις διατάξεις του ν.3869/2010, λαμβανομένης υπόψη της περιουσιακής του κατάστασης και των δυνατοτήτων της συζύγου του, με σκοπό την απαλλαγή του από αυτό. Η εκκαλουμένη απόφαση έκρινε την αίτηση επαρκώς ορισμένη, παραδεκτή και νόμιμη (άρθρα 1, 4, 5, 6 παρ.3, 8 και 9 ν. 3869/2010), την έκανε εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, καθόρισε την επί τετραετία μηνιαία καταβολή του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, προς την πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, στο ποσό των 107,217 ευρώ, προς την δεύτερη καθ' ης, ήδη δεύτερη εφεσίβλητη, στο ποσό των 2,211 ευρώ, και προς την τρίτη καθ' ης, ήδη τρίτη εφεσίβλητη, στο ποσό των 0,572 ευρώ, της τετραετίας αρχομένης από την κοινοποίηση στον αιτούντα, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, της εκδοθείσας απόφασης. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, με τους αναφερόμενους στην υπό κρίση έφεσή της λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων εκ μέρους του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, και ζητεί την παραδοχή της εφέσεως της, την εξαφάνιση της εκκαλουμένης και την απόρριψη της κριθείσας με αυτή αίτησης.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 και 4 παρ.1 του ν. 3869/2010, σαφώς προκύπτει ότι για το ορισμένο της αίτησης ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένου φυσικού προσώπου ο αιτών – οφειλέτης πρέπει να εκθέτει σε αυτή ότι είναι φυσικό πρόσωπο στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, ότι έχει ληξιπρόθεσμα χρέη προς τρίτους τα οποία υπάγονται στις ρυθμίσεις του νόμου, ότι περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών του χωρίς δόλο, ότι απέτυχε η προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού με τους πιστωτές του, να εκθέτει επίσης ποιοι είναι οι πιστωτές του με πλήρη στοιχεία, ποιες είναι οι απαιτήσεις τους κατά κεφάλαιο τόκους και έξοδα, να περιγράφει την οικογενειακή του κατάσταση (έγγαμος, άγαμος, διαζευγμένος, αν έχει προστατευόμενα μέλη τα οποία υποχρεούται εκ του νόμου να διατρέψει), τα από οποιαδήποτε πηγή εισοδήματα του ίδιου και της συζύγου του, κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής της αίτησης, καθόσον το ύψος αυτών μπορεί να μεταβληθεί είτε κατά το χρόνο συζήτησης αυτής, οπότε η ρύθμιση θα γίνει με βάση τα εισοδήματα που θα προκύψουν από τις αποδείξεις, είτε μετά την έκδοση απόφασης, οπότε αν ο αιτών οφειλέτης δεν δηλώσει τη μεταβολή αυτή, όπως υποχρεούται, κινδυνεύει να εκπέσει της ρύθμισης, εφόσον αποδειχθεί βάσιμη τυχούσα αίτηση έκπτωσης εκ μέρους οποιασδήποτε των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών, τα περιουσιακά του στοιχεία (κρίσιμα εφόσον του αποφέρουν εισοδήματα αλλά, και, σε αρνητική περίπτωση, για τη διερεύνηση δυνατότητας εκποίησής τους), μη υποχρεούμενος περαιτέρω να περιγράψει τα περιουσιακά στοιχεία της συζύγου του, τα οποία αποτελούν ξένη περιουσία και δεν είναι υπέγγυα στους πιστωτές του. Τέλος, θα πρέπει να περιλάβει στην αίτησή του σαφές και ορισμένο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του, περιέχον ρυθμίσεις για όλους τους πιστωτές και τις απαιτήσεις τους, αίτημα δικαστικής ρύθμισης των οφειλών του, επί αποτυχίας δικαστικού συμβιβασμού και διάσωσης (εξαίρεσης από την εκποίηση) της κύριας κατοικίας του. Πλέον των ανωτέρω ουδέν έτερο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα της αίτησης και ιδίως δεν απαιτείται η αναφορά των εισοδημάτων του αιτούντος οφειλέτη κατά το χρόνο ανάληψης των εισαγόμενων προς ρύθμιση χρεών του, τα οποία άλλωστε έκαστος οφειλέτης καθιστά γνωστά στους πιστωτές του, προσκομίζοντας δημόσια έγ-

3^ο φύλλο της με αρ. 336/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Δράμας
(Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

γραφα προς απόδειξή τους, κατά το χρόνο σύναψης των σχετικών δανειακών συμβάσεων, οπότε είναι προαπαιτούμενος ο έλεγχος της πιστοληπτικής του ικανότητας, ιδίως εφόσον κατά κύριο λόγο οι εν λόγω πιστωτές είναι χρηματοπιστωτικά ίδρυματα, δεν απαιτείται η αναφορά των βιοτικών αναγκών του οφειλέτη (ιδίως στην περίπτωση που δεν συντρέχουν λόγοι αυξημένων εξόδων διαβίωσης εξαιτίας ασθενειών και εξαιτίας αυτών ιατρικών δαπανών που δεν καλύπτονται από ασφαλιστικούς οργανισμούς) αφού από την περιγραφή της οικογενειακής του κατάστασης δύναται να εκτιμηθεί το ύψος αυτών. Περαιτέρω, δεν απαιτείται η παράθεση περιστατικών εξαιτίας των οποίων ο οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία εξόφλησης των ληξιπρόθεσμών οφειλών του, καθόσον αρκεί η αναφορά ότι περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής χωρίς δόλο. Η συνδρομή η μη των ως άνω (μόνιμης αδυναμίας και έλλειψη δόλου) είναι ζήτημα απόδειξης, του μεν οφειλέτη φέροντος το σχετικό βάρος, οσάκις παραστεί ανάγκη προς τούτο, ήτοι, επί σχετικής αμφισβήτησης από οποιονδήποτε, μετέχοντα στη διαδικασία της ρύθμισης, πιστωτή, να αποδείξει ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο η σχέση της ρευστότητάς του προς τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του, είναι αρνητική, με την έννοια ότι η ρευστότητά του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στον κύριο όγκο των οφειλών του [βλ. αναλυτικά Κλ. Ρούσσος, Υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα – Δομή και λειτουργίας Ν. 3869/2010 Νομική Βιβλιοθήκη υπό II 2 β' περί της απαιτούμενης σχέσεως οφειλών και ρευστότητας και ΕιρΑθ 68/2011 Τ.Ν.Π. Νόμος)] του δε οιουδήποτε των πιστωτών του, να επικαλεστεί και να αποδείξει κατ' ένσταση την ύπαρξη περιστατικών που καθιστούν δόλια την περιέλευση του οφειλέτη σε μόνιμη αδυναμία.

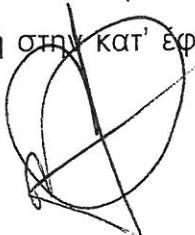
Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από το δικόγραφο της με αριθμό κατάθεσης /2012 αίτησης του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσί-βλητου, σε αυτή σαφώς εκθέτει ότι είναι φυσικό πρόσωπο στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, ότι έχει ληξιπρόθεσμα χρέη προς τρίτους τα οποία υπάγονται στις ρυθμίσεις του νόμου, ότι περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών του χωρίς δόλο, ότι απέτυχε η προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού με τους πιστωτές του, αναφέρει δε ποιοι είναι οι πιστωτές του με πλήρη στοιχεία, ποιες είναι οι απαιτήσεις τους κατά

κεφάλαιο τόκους και έξοδα, περιγράφει, τέλος, την οικογενειακή του κατάσταση, τα από οποιαδήποτε πηγή εισοδήματα του ίδιου και της συζύγου του, κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής της αίτησης, και τα περιουσιακά του στοιχεία. Για το ορισμένο της σχετικής αίτησης, όπως στην ως άνω νομική σκέψη εκτίθεται, δεν είναι απαραίτητο να εκτίθεται ο τρόπος με τον οποίο περιήλθε ο αιτών σε μόνιμη αδυναμία εξυπηρέτησης των χρεών του, ούτε ο ακριβής χρόνος ανάληψης των προς ρύθμιση εισαγόμενων οφειλών καθώς αρκεί η αναφορά ότι τα δάνεια ελήφθησαν σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της αίτησης, χωρίς να απαιτείται ο προσδιορισμός του χρόνου σύναψης των εν λόγω δανειακών συμβάσεων, που μπορεί να προκύψει από τις αποδείξεις. Συνεπώς, το δικόγραφο αυτό πληρεί τους όρους του άρθρου 216 του ΚΠολΔ σχετικά με την σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο την άσκηση της ως άνω αίτησης κατά των καθ' αν, ήδη εκκαλούσα και δεύτερη και τρίτη των εφεσίβλήτων, και δεν είναι άκυρο. Συνεπώς, το Ειρηνοδικείο, που με την προσβαλλόμενη απόφασή του δεν κήρυξε το δικόγραφο της αγωγής άκυρο, λόγω αοριστίας, δεν παρέλειψε παρά το νόμο να κηρύξει ακυρότητα και ο σχετικός πέμπτος λόγος έφεσης με τον οποίο προβάλλονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμος και απορριπτέος.

Με τον τρίτο λόγο της κρινόμενης έφεσης, η πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, ισχυρίζεται ότι ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, παραβίασε το καθήκον ειλικρινούς δηλώσεως που τάσσεται από το άρθρο 10 του ν. 3869/2010, διότι δεν ανέφερε στην ως άνω αίτησή του ότι μεταβίβασε, το έτος 2009, ποσοστό 50 % εξ αδιαιρέτου ενός διαμερίσματος ισογείου ορόφου και ενός διαμερίσματος πρώτου ορόφου, που βρίσκονται στην πόλη της Δράμας, στη σύζυγό του. Από την επισκόπηση του δικογράφου της ως άνω αίτησης, όπως, προκύπτει ότι ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, έχει εκθέσει αναλυτικά την μεταβίβαση των ανωτέρω περιουσιακών στοιχείων του. Συνεπώς, ο σχετικός τρίτος λόγος έφεσης με τον οποίο προβάλλονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμος και απορριπτέος.

Από τη διάταξη του άρθρου 527 του ΚΠολΔ, σε συνδυασμό προς εκείνη του άρθρου 269 παρ.2 του ίδιου Κώδικα, προκύπτει, ότι είναι απαραδεκτή η προβολή στην κατ' έφεση, δίκη πραγματικών ισχυρισμών, που δεν

4ο φύλλο της με αρ. 336/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Δράμας
(Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

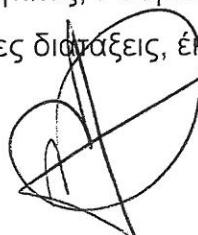
προτάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, εκτός ορισμένων περιπτώσεων, μεταξύ των οποίων και αν προτείνονται από τον εφεσίβλητο ως υπεράσπιση κατά της έφεσης και κατατέίνουν στην επικύρωση της πρωτόδικης απόφασης ή αν γεννήθηκαν μετά την τελευταία, συζήτηση, στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, αν αποδεικνύονται με δικαστική ομολογία του αντιδίκου και αν αποδεικνύονται εγγράφως και το δικαστήριο κρίνει ότι ο διάδικος δεν γνώριζε, ούτε μπορούσε να είχε πληροφορηθεί εγκαίρως την ύπαρξη των εγγράφων. Επομένως ο διάδικος που προβάλλει τους νέους πραγματικούς ισχυρισμούς, οφείλει να επικαλεστεί και αποδείξει τη συνδρομή της εξαιρετικής ή εξαιρετικών περιπτώσεων, οι οποίες επιτρέπουν την προβολή τους για πρώτη φορά στην κατ' έφεση δίκη (ΑΠ 388/2013 ΤρΝομΠληρΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ 52/2012 ΤρΝομΠληρΝΟΜΟΣ).

Με τον τέταρτο λόγο της κρινόμενης έφεσης, η πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, προέβαλε τον αυτοτελή ισχυρισμό περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, για το λόγο ότι μεταβίβασε το σύνολο της περιουσίας του την τελευταία τριετία πριν την κατάθεση της αίτησής του, προκειμένου να εμφανίσει μειωμένα εισοδήματα και να πετύχει μειωμένες δόσεις προς τους πιστωτές του αλλά και να πετύχει την εξαίρεση των ακινήτων του από την εκποίησή τους. Ο ισχυρισμός αυτός, ο οποίος αποτελεί ένσταση (άρθρο 281 ΑΚ) και δεν λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως, προβάλλεται, για πρώτη φορά ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, καθώς, από την επισκόπηση των ταυτάριθμων με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικών δημόσιας συνεδρίασης του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και του δικογράφου των προτάσεων που η πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, κατέθεσε ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, προκύπτει ότι η πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, δεν προέβαλε την ένσταση αυτή ούτε με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, κατά την έναρξη της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, ούτε με τις προτάσεις που κατέθεσε. Εξάλλου, ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται χωρίς την επίκληση της συνδρομής κάποιας από τις νόμιμες περιπτώσεις στις οποίες επιτρέπεται η προβολή νέων πραγματικών ισχυρισμών ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, καθ' όσον ούτε η αμφιβολία προέκυψε μετά

την τελευταία συζήτηση της υποθέσεως ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, ούτε αποδεικνύεται δια δικαστικής ομολογίας, ούτε ισχυρίζεται η καλούσα - εκκαλούσα ότι υφίσταται λόγος εξ αιτίας του οποίου η εν λόγω ένσταση δεν έχει προβληθεί εγκαίρως, ούτε ότι αποδεικνύεται εξ εγγράφων. Συνεπώς, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, όπως και ο σχετικός τέταρτος λόγος της έφεσης.

Την αίτηση του άρθρου 4 παρ.1 του ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή, δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, χωρίς δόλο (άρθρο 1 παρ.1). Κατά τη γραμματική ερμηνεία της διάταξης, η αδυναμία εξόφλησης, συνεπώς, και η έλλειψη δόλου σε τέτοια περιέλευση αδυναμίας, αναφέρεται στο μετά την ανάληψη του χρέους χρόνο, ώστε να αποκλείεται από την υπαγωγή του στο νόμο - στην οποία υπαγωγή ίσως και να απέβλεψε περιερχόμενος σε υπερημερία – όποιος καθιστά οφειλές του ληξιπρόθεσμες, παρότι έχει τη δυνατότητα εξυπηρέτησης των περιοδικών καταβολών. Εξάλλου, δόλια περιέλευση σε αδυναμία πληρωμών μπορεί να προκύπτει όταν ο οφειλέτης δεν φροντίζει για τη διατήρηση του ενεργητικού του ή τη σωστή διαχείρισή του προκειμένου επαρκώς να εξυπηρετήσει τα χρέη του, όταν αποκρύπτοντας εισοδήματα, δεν ικανοποιεί τις υποχρεώσεις του και αφήνει αυτές να καταστούν μη αντιμετωπίσιμες, όταν προβαίνει σε καταδολιευτικές μεταβιβάσεις περιουσιακών του στοιχείων είτε σε ευτελείς τιμές, είτε με δωρεές είτε με γονικές παροχές καθώς και όταν κατασπαταλά τα εισοδήματά του σε τυχερά παίγνια, σε χαρτοπαιχία. Κατ' ορθή τελεολογική ερμηνεία, όμως, ο δόλος δεν αποκλείεται να προϋπάρχει της ανάληψης της σχετικής υποχρέωσης, αφού κάποιος μπορεί να δημιουργήσει υπέρογκες οφειλές με συνεχή δανεισμό, παρότι γνωρίζει ότι θα βρίσκεται σε αδυναμία εξόφλησής τους κι επομένως νομίμως προβάλλεται αντίστοιχη ένσταση από οποιοδήποτε πιστωτή, που βαρύνεται και με την απόδειξή της (βλ. Δημήτρη Μακρή, Κατ' άρθρο ερμηνεία του Ν. 3869/ 2010 σελ. 36, 37, αντίθετ. Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διοιτάξεις, έκδοση 2010, άρθρο 1 του ν. 3869/2010, §14, σ).

5^ο φύλλο της με αρ. 336/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Δράμας
(Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

44, κατά τον οποίο, η ύπαρξη του δόλου ερευνάται κατά το μετά την ανάληψη του χρέους διάστημα). Στη δόλια ανάληψη επισφαλούς υποχρέωσης εμπεριέχεται λογικά η πρόγνωση, εκ μέρους του οφειλέτη, της ανεπάρκειας των εισοδημάτων του προς εξόφληση των αναλαμβανομένων χρεών με ταυτόχρονη αδυναμία (εκ των πραγμάτων ή λόγω αντισυμβατικής συμπεριφοράς του οφειλέτη) αντίστοιχης γνώσης της επισφάλειας εκ μέρους των πιστωτών και τα στοιχεία αυτά απαιτούνται, με παράθεση αντίστοιχων πραγματικών περιστατικών, για το ορισμένο της προβολής σχετικής ένστασης δόλου, όπως θα πρέπει να εξειδικεύονται τα στοιχεία επικαλούμενου δόλου περιέλευσης σε αδυναμία εξόφλησης και για το στάδιο μετά την ανάληψη του χρέους (κατά το συνδυασμό των άρθρων 741 και 262 παρ.1 του ΚΠοΔ). Εξάλλου, επειδή δυσχερώς νοείται δολιότητα του οφειλέτη από μόνη την ανάληψη επισφαλούς δανειακής υποχρεώσεως προς πιστωτικά ιδρύματα, δεδομένου ότι τα τελευταία, κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης και πριν την αποδοχή της, στην οποία (αποδοχή) δεν μπορούν να υποχρεωθούν από τον αιτούμενο το δάνειο, έχουν τη δυνατότητα εκτός από την έρευνα των οικονομικών δυνατοτήτων του (μέσω εκκαθαριστικού σημειώματος ή βεβαίωση αποδοχών) να διαπιστώσουν και τις λοιπές δανειακές υποχρεώσεις του (σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα) ή την εν γένει οικονομική του συμπεριφορά μέσω του συστήματος «Τειρεσίας» (σύστημα οικονομικής συμπεριφοράς και σύστημα συγκέντρωσης κινδύνων), απαιτείται, επιπλέον, ο δανειολήπτης να πέτυχε τη σύναψη δανειακής σύμβασης παραπλανώντας τους υπαλλήλους της τράπεζας, προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του, που για οποιονδήποτε λόγο δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων που αξιοποιούν οι τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των υποψηφίων πελατών τους, περιστατικά που βαρύνεται να επικαλεσθεί και αποδείξει το ενιστάμενο σχετικώς πιστωτικό ίδρυμα (βλ. και ΕιρΧαν 309/2011 ΤρΝομΠληρΝΟΜΟΣ, ΕιρηνΚομοτ 1/2012 αδημοσ.).

Με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης έφεσης, η πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, προέβαλε τον αυτοτελή ισχυρισμό ότι ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, δολίως περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής, λαμβάνοντας δά-

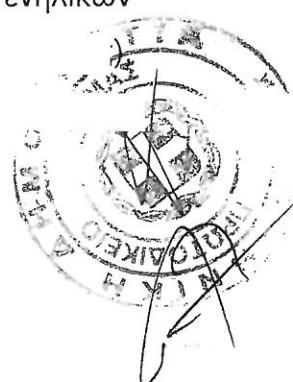

νεια, δυσανάλογα προς τις οικονομικές του δυνατότητες ενώ την τελευταία τριετία πριν την υποβολή της αίτησης προέβη σε μεταβίβαση προς τη σύζυγό του, αιτία δωρεάς, του μοναδικού ακινήτου της περιουσίας του, το οποίο θα αποτελούσε ρευστοποιήσιμο περιουσιακό στοιχείο. Ο ισχυρισμός αυτός, ο οποίος αποτελεί ένσταση δόλιας περιέλευσης του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, σε αδυναμία πληρωμής (άρθρο 1 του ν. 3869/2010). Κατά το τμήμα αυτής, όμως, που αφορά το δόλο του αιτούντος - οφειλέτη, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, κατά το χρόνο σύναψης των επίμαχων δανειακών συμβάσεων είναι απαράδεκτη λόγω αοριστίας και, ως εκ τούτου, απορριπτέα, διότι, η πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, δεν παραθέτει επιπροσθέτως, όπως όφειλε σύμφωνα με όσα στην ως άνω νομική σκέψη εκτίθενται, περιστατικά που να συνιστούν πρόκληση, εκ μέρους του οφειλέτη, κατά το χρόνο ανάληψης των οφειλών, παραπλάνησης των πιστωτριών του ως προς την οικονομική του κατάσταση και συμπεριφορά. Κατά το τμήμα αυτής που αφορά το δόλο του αιτούντος - οφειλέτη, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, κατά το μετά την ανάληψη των χρεών του χρόνο είναι ορισμένη και νόμιμη και πρέπει να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την επανεκτίμηση των καταθέσεων των μαρτύρων, που νομότυπα εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (βλ. τα ταυτάριθμα με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του ίδιου Δικαστηρίου), από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται, τα οποία λαμβάνονται υπ' όψη στο σύνολό τους, έστω και αν δεν πληρούν τους όρους του νόμου ως αποδεικτικά μέσα (άρθρο 671 παρ.1 ΚΠολΔ), είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε για να χρησιμεύσουν ως δικαστικά τεκμήρια, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία το Δικαστήριο αυτεπάγγελτα λαμβάνει υπ' όψη του (άρθρο 336 παρ.4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά :

Ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, ο οποίος γεννήθηκε το έτος 1951,
είναι έγγαμος με την και πατέρας τεσσάρων ενήλικων
τέκνων, του , έγγαμου και εργαζόμενου (

της και της

° φύλλο της με αρ. 336/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Δράμας
(Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

Οι κόρες του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, είναι άνεργες. Η είναι έγγαμη, η δε και η ανύπαντρες. Οι δύο τελευταίες διαμένουν με τους γονείς τους. Ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, ήταν αυτοκινητιστής - ιδιοκτήτης του με αριθμό κυκλοφορίας υπεραστικού λεωφορείου, ενταγμένου στο ΚΤΕΛ N. το οποίο είχε αγοράσει, μαζί με την άδεια δημόσιας χρήσης, πριν από το έτος 2003, με δάνειο ύψους 200.000 ευρώ που είχε λάβει από την τράπεζα

ΑΕ. Την πληρωμή του δανείου αυτού είχαν εγγυηθεί η σύζυγός του και η θυγατέρα του, οι οποίες προς εξασφάλιση των απαιτήσεων της ως άνω τράπεζας από το εν λόγω δάνειο συναίνεσαν στην εγγραφή προσημείωσης υποθήκης επί ενός ακινήτου της εκάστη. Το έτος 2003, κατά την υποχρεωτική μετατροπή των ΚΤΕΛ σε ανώνυμες εταιρίες και την πρόβλεψη χρηματοδότησης των ΚΤΕΛ από το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, μέσω του Προγράμματος Δημόσιων Επενδύσεων, που είχε σκοπό, ενόψει και των επικείμενων Ολυμπιακών Αγώνων την βελτίωση των συνθηκών μεταφοράς του επιβατικού κοινού, ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, υποχρεώθηκε σε αντικατάσταση του ως άνω παλαιάς τεχνολογίας οχήματός του. Έτσι, προέβη στην αγορά ενός καινούριου λεωφορείου, σύγχρονης τεχνολογίας, και συγκεκριμένα το με αριθμό κυκλοφορίας

οχήματος δημόσιας χρήσης, αντί τιμήματος 200.000 ευρώ, από το οποίο, ποσοστό 30 %, ήτοι ποσό 60.000 ευρώ, καταβλήθηκε με επιδότηση από το Ελληνικό Δημόσιο, ενώ για το υπόλοιπο ποσό των 140.000 ευρώ έλαβε, την 22^η-9-2003, δάνειο από την τράπεζα ΑΕ με ειδικό προνόμιο επί του οχήματος (βλ. με την '2003 σύμβαση σύστασης ενέχυρου επί απαιτήσεων). Κατά το χρόνο εκείνο λοιπόν ήταν υπόχρεος σε αποπληρωμή ενός δανείου προς την τράπεζα ΑΕ (για την αγορά του παλαιού οχήματος μετά της άδειας εκμετάλλευσής του) και ενός δανείου προς την τράπεζα ΑΕ (για την αγορά του νέας τεχνολογίας λεωφορείου). Τον Ιανουάριο του 2006, αναζητώντας ευνοϊκότερους όρους και καλύτερο επιτόκιο για την αποπληρωμή του δανείου του προς την τράπεζα ΑΕ, απευθύνθηκε στην πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, και, κατόπιν σχετικής ενημέρωσης, αποφάσισε,

προς αναχρηματοδότηση του δανείου του, να προβεί στην πώληση του εν λόγω οχήματός του δημόσιας χρήσης με ταυτόχρονη μεταβίβαση και της άδειας δημόσιας χρήσης αυτού, προς τη θυγατέρα του , η οποία για την αγορά αυτή, έλαβε επιχειρηματικό δάνειο από την πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, ύψους 250.000 ευρώ, δυνάμει της με /18-1-2006 σύμβασης, στην οποία συνεβλήθησαν ως συνεγγυητές ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, η σύζυγός του , η κόρη του και η

του , γιαγιά εκ μητρός της αγοράστριας, ενώ προς εξασφάλιση της πιστώτριας, ενεγράφησαν προσημειώσεις υποθήκης Β' σειράς, για ποσό 300.000 ευρώ σε ένα ακίνητο συνιδιοκτησίας των γονέων της και , κατά ποσοστό 50 % εξ' αδιαιρέτου εκάστου, για το οποίο θα γίνει ειδικότερη μνεία κατωτέρω, και σε ένα ακίνητο ιδιοκτησίας της έτερης εγγυήτριας και συγκεκριμένα σε διαμέρισμα του

ορόφου της επί της οδού στη Δράμα πολυάροφης οικοδομής. Από το ως άνω δάνειο που έλαβε η , εξοφλήθηκε, το οφειλόμενο από τον αιτούντα, ήδη πρώτο εφεσίβλητο, προς την τράπεζα ΑΕ, δάνειο, το οποίο ανέρχονταν στο ποσό των 156.839,27 ευρώ. Προέβησαν τότε, ο μεν αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, σε διακοπή της ως άνω επιχειρηματικής δραστηριότητάς του (την 28^η-3-2006), η δε κόρη του σε έναρξη της ίδιας επιχειρηματικής δραστηριότητας, την οποία διέκοψε τον Ιούνιο του 2010, οπότε και λόγω σημαντικής μείωσης των εισοδημάτων της από την δραστηριότητά της αυτή προέβη στην πώληση του λεωφορείου αντί του ικανοποιητικού, κατά το χρόνο εκείνο, τιμήματος των 230.000 ευρώ, από το οποίο (τίμημα) εξόφλησε το δάνειο που είχε λάβει ο πατέρας της από την τράπεζα ΑΕ, που ανέρχονταν τότε στο ποσό των 102.027,75 ευρώ, καθώς και άλλες υποχρεώσεις που είχαν σωρευθεί από την εκμετάλλευση του λεωφορείου. Ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, από τον Ιανουάριο του 2006 μέχρι και τον Ιούνιο του 2010, οπότε πωλήθηκε σε τρίτο πρόσωπο το λεωφορείο της κόρης του, εργάστηκε ως οδηγός αυτού λαμβάνοντας μηνιαίως μισθό, οι δε καθαρές μηνιαίες αποδοχές του ανέρχονταν κατά το έτος 2009 στο ποσό των 1.453,28 ευρώ, ενώ, επιπρόσθετα, κατά το ίδιο έτος είχε και λοιπά εισοδήματα ύψους

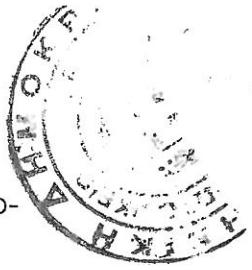
7^ο φύλλο της με αρ. 336/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Δράμας
(Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

3.311,23 ευρώ. Κατά το έτος 2010, οπότε εργάσθηκε μέχρι και τον Ιούνιο, ενώ ακολούθως έμεινε άνεργος, επιδοτούμενος από την 19^η-7-2010 ως την 19^η-5-2011 από τον ΟΑΕΔ, με το ποσό των 545 ευρώ μηνιαίως, τα συνολικά ετήσια εισοδήματά του μειώθηκαν στο ποσό των 13.392,54 ευρώ. Ακολούθως, την 1^η-6-2011 προσελήφθη ως οδηγός, με σύμβαση ορισμένου χρόνου, από την επιχείρηση μεταφοράς επιβατών

και εργάσθηκε ως οδηγός λεωφορείου ενταγμένου στο ΚΤΕΛ N. μέχρι την 31^η-8-2011 με μικτές μηνιαίες αποδοχές ύψους 1.121,82 ευρώ και καθαρές 603,63 ευρώ. Από τον Αύγουστο του 2011 και εντεύθεν ήταν άνεργος, ενώ την 2^η-1-2012 υπέβαλε αίτηση συνταξιοδότησης, λόγω γήρατος, προς το ΙΚΑ. Με την /2012 απόφαση του Διευθυντή του Υποκαταστήματος του απονεμήθηκε προσωρινά και μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης, σύνταξη ύψους 438,16 ευρώ, ήδη δε λαμβάνει οριστική σύνταξη ύψους 510 ευρώ. Η σύζυγός του δεν εργάζεται ούτε έχει άλλα εισοδήματα, ενώ λόγω της οικονομικής ύφεσης, με την ψήφιση, την 7^η-11-2012, του νόμου 4093/9-11-2012 καταργήθηκαν ουσιαστικά τα θεσμικά μέτρα υπέρ των πολυτέκνων, μεταξύ των οποίων και η ισόβια σύνταξη της πολύτεκνης μητέρας, ύψους 210 ευρώ την οποία ελάμβανε ανά τρίμηνο. Άλλη πηγή εισοδημάτων δεν προκύπτει να έχει ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος. Ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, είχε κατά το χρόνο κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης τις κάτωθι οφειλές : A) προς την τραπεζική εταιρία με την επωνυμία « ΑΕ» : α) την από τη

18-1-2006 σύμβαση επιχειρηματικού δανείου και την από 2-6-2010 πρόσθετη πράξη αυτής (ρύθμιση αποπληρωμής με νέους όρους), ύψους 228.093,49 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως εγγυητής ενώ πρωτοφειλέτης είναι η κόρη του Την τήρηση των όρων της εν λόγω σύμβασης, για την οποία έγινε μνεία και ανωτέρω εγγυήθηκαν εκτός του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, η σύζυγός του , η κόρη του και η του , γιαγιά εκ μητρός της

ενώ προς εξασφάλιση της πιστώτριας, ενεγράφη προσημείωση υπόθηκης Β' σειράς, για ποσό 300.000 ευρώ σε ένα ακίνητο συνιδιοκτησίας του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, και της συζύγου του κατά

ποσοστό 50 % εξ' αδιαιρέτου εκάστου, και συγκεκριμένα σε διώροφη οικοδομή με υπόγειο, που βρίσκεται στ , επί της οδού

και σε ένα ακίνητο ιδιοκτησίας της έτερης εγγυήτριας

και συγκεκριμένα σε διαμέρισμα του ορόφου της επί της οδού

στη Δράμα πολυυάροφης οικοδομής, εμβαδού μικτού 70,69 τ.μ.,

β) την από τη /26-9-2007 σύμβαση στεγαστικού δανείου (βελτίωση κατοικίας – επισκευή), ύψους 93.669,60 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως συνοφειλέτης σε ολόκληρο με τη σύζυγό του , με εγγυητές την κόρη

του και τον υιό του , προς εξασφάλιση της οποίας ενεγράφη προσημείωση υποθήκης σειράς Β' στο ίδιο ως άνω ακίνητο συνιδιοκτησίας του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, και της συζύγου του, γ) την

από τη 20-9-2006 σύμβαση στεγαστικού δανείου, ύψους

112.622,38 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως εγγυητής, με πρωτοφειλέτη τον

υιό του (ο οποίος έλαβε το δάνειο για αγορά πρώτης κατοικίας), για

την εξασφάλιση της οποίας ενεγράφη προσημείωση υποθήκης σειράς Α',

για ποσό 130.000 ευρώ, στην ως άνω πρώτη κατοικία ιδιοκτησίας του πρω-

τοφειλέτη – υιού του, δ) την από τη -9-2006 σύμβαση στεγα-

στικού δανείου (βελτίωση κατοικίας – επισκευή), ύψους 112.951,08 ευρώ,

στην οποία ενέχεται ως εγγυητής, με πρωτοφειλέτη τον υιό του , για

την εξασφάλιση της οποίας ενεγράφη προσημείωση υποθήκης σειράς Β',

για ποσό 130.000 ευρώ, στην ως ίδια άνω πρώτη κατοικία ιδιοκτησίας του

πρωτοφειλέτη – υιού του, ε) την από τη σύμβαση στεγαστικού

δανείου, ύψους 365,79 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως εγγυητής, στ) την από

τη σύμβαση στεγαστικού δανείου, ύψους 78,72 ευρώ, στην ο-

ποία ενέχεται ως εγγυητής, και στ) την από τη /28-2-2008 σύμβαση

καταναλωτικού δανείου, ύψους 4.982,81 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως

πρωτοφειλέτης. Συνολικά, δηλαδή, οι οφειλές του προς την ως άνω πιστώ-

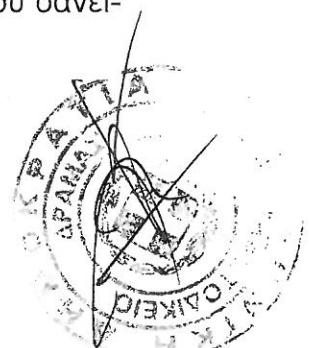
τρια ανέρχονται στο ποσό των 551.763,87 ευρώ. Β) προς την ανώνυμη τρα-

πεζική εταιρία με την επωνυμία «

» : α) την από τη /2006 σύμβαση καταναλωτικού δανεί-

ου, ύψους 9.759,88 ευρώ, και β) την από τη χρήση της

/2003 πιστωτικής κάρτας, ύψους 1.662,94 ευρώ.

Συνολικά, δηλαδή, οι οφειλές του προς την ως άνω πιστώτρια ανέρχονται στο ποσό των 11.422,82 ευρώ. Γ) προς την τραπεζική εταιρία με την επωνυμία « » : την από τη χρήση της

πιστωτικής κάρτας, ύψους 2.954,22 ευρώ. Οι απαιτήσεις της δεύτερης και της τρίτης των πιστωτριών δεν είναι εξοπλισμένες με εμπράγματες ασφάλειες. Συνολικά, δηλαδή, είχε, κατά το χρόνο κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης, οφειλές που ανέρχονταν στο ποσό των 566.140,91 ευρώ. Οι οφειλές αυτές εισήχθησαν προς ρύθμιση με την υπό κρίση αίτηση ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου. Ήδη από το Νοέμβριο του 2011, οπότε άρχισε να καταβάλει προσπάθειες επίτευξης εξωδικαστικού συμβιβασμού, με τη συνδρομή του αρμόδιου φορέα, ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, αντιμετώπιζε έλλειψη οικονομικής ρευστότητας και αδυναμία εξυπηρέτησης των ληξιπρόθεσμων δόσεων που είχε αναλάβει. Η ως άνω αδυναμία του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, να εξυπηρετήσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του κατά το χρόνο υποβολής της υπό κρίση αίτησης ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου (15-6-2012), λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής ύφεσης (που επέφερε συνακόλουθα αύξηση των άμεσων και έμμεσων φόρων, αύξηση των δαπανών διαβίωσης, κλπ.) είχε καταστεί μόνιμη, καθόσον ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, με βάση τα ως άνω εισοδήματά του, αδυνατούσε να εξοφλεί τα χρέη του και να διασφαλίζει ταυτόχρονα ένα στοιχειώδες επίπεδο διαβίωσης. Θα πρέπει, μάλιστα, να σημειωθεί ότι τόσο η σύζυγός του, όσο και οι δύο κόρες του, και συνοφειλέτες σε ολόκληρο στα άνω δάνεια προς την πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, πιστώτρια υπέβαλαν αιτήσεις υπαγωγής τους στο ν. 3869/2010. Αποδείχθηκε περαιτέρω, ότι ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, δυνάμει του -9- 2009 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Δράμας, που μεταγράφηκε νόμιμα στα οικεία βιβλία του Υποθηκοφυλακείου Δράμας, στον τόμο με α.α., μεταβίβασε, αιτία δωρεάς, στη σύζυγό του την πλήρη κυριότητα ποσοστού 50 % εξ' αδιαιρέτου, ενός οικοπέδου, με αριθμό που βρίσκεται στο με Ο.Τ. του συνοικισμού, του Δήμου Δράμας, συνολικής έκτασης 338,45 τ.μ., μετά της επ' αυτού διώροφης οικοδομής, αποτελούμενης από : α) υπόγειο χώρο – αποθήκη, εμβαδού

156,08 τ.μ., β) ισόγειο όροφο, ο οποίος περιλαμβάνει μια κατοικία εμβαδού 166,56 τ.μ. και γ) από τον πρώτο πάνω από το ισόγειο όροφο, εμβαδού 94,07 τ.μ., ο οποίος είναι ημιτελής, ευρισκόμενος στο στάδιο της τοιχοποιίας και ο οποίος μετά την αποπεράτωσή του θα περιλαμβάνει μια κατοικία. Του ακινήτου αυτού η δωρεοδόχος – σύζυγός του ήταν συγκυρία κατά το 50 % εξ' αδιαιρέτου, κατέστη δε, μετά τη δωρεά του ιδανικού μεριδίου του συζύγου της, αποκλειστική κυρία. Το οικόπεδο, είχε περιέλθει στον αιτούντα, ήδη πρώτο εφεσίβλητο, και στη σύζυγό του το έτος 1985, αιτία αγοράς και εν συνεχείᾳ ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, ανήγειρε, το έτος 1987, με δαπάνες του, τον υπόγειο και ισόγειο όροφο και, το έτος 1988, άρχισε την ανέγερση του πρώτου ορόφου, ο οποίος είναι μέχρι σήμερα ημιτελής. Το μεταβιβασθέν ακίνητο είναι ένα εκ των δύο ακινήτων επί του οποίου η πρώτη καθ' ης, ήδη εκκαλούσα, πιστώτρια έχει εγγράψει προσημείωση υποθήκης για ποσό 300.000 ευρώ και ακολούθως για ποσό 130.000 ευρώ προς εξασφάλιση των απαιτήσεών της, από τις ως άνω υπό στοιχεία (α) και (β) δανειακές συμβάσεις, στις οποίες ενέχονται ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, και η σύζυγός του, ως εγγυητές στην υπό στοιχείο (α) και ως συνοφειλέτες (πρωτοφειλέτες) στην υπό στοιχείο (β). Η εν λόγω μεταβίβαση έλαβε χώρα από οφειλέτη σε οφειλέτιδα της πρώτης καθ' ης, ήδη εκκαλούσας, πιστώτριας, και, συνεπώς, ο ισχυρισμός της τελευταίας ότι ήταν καταδολιευτική με σκοπό βλάβης της, δεν ευσταθεί, παρά το γεγονός ότι η εν λόγω μεταβίβαση έλαβε χώρα εντός της τελευταίας τριετίας πριν από την υποβολή της ένδικης αίτησης, καθώς δεν ματαιώνεται η ικανοποίηση των απαιτήσεών της, για εξασφάλιση των οποίων έχει εγγράψει προσημείωση υποθήκης για συνολικό ποσό 430.000 ευρώ. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός της πρώτης καθ' ης, ήδη εκκαλούσας, πιστώτριας, ότι ο αιτών, ήδη πρώτος εφεσίβλητος, ανέλαβε οφειλή της κόρης του , την 2η-6-2010, εγγυώμενος την τήρηση των όρων της από 2-6-2010 πρόσθετης πράξης της -1-2006 σύμβασης επιχειρηματικού δανείου (ρύθμιση αποπληρωμής με νέους όρους), ύψους 228.093,49 ευρώ, γνωρίζοντας ότι αδυνατεί να αποπληρώσει την οφειλή αυτή και έχοντας ήδη θέσει τον εαυτό του σε θέση ακτήμονα, χωρίς ακίνητη περιουσία, δεν ευσταθεί διότι και στην

2006

◦ φύλλο της με αρ. 336/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Δράμας
(Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

σύμβαση επιχειρηματικού δανείου είχε συμβληθεί ως εγγυητής και, συνεπώς, η ευθύνη που ανέλαβε με την εγγύηση των όρων της από 2-6-2010 πρόσθετης πράξης δεν αποτελεί νέα οφειλή του αλλά συνέχεια της προηγούμενης παλαιότερης, από το 2006, οφειλής του. Συνεπώς, δεν προκύπτει δόλια περιέλευση του αιτούντος, ήδη πρώτου εφεσίβλητου, σε αδυναμία πληρωμών, απορριπτομένης κατόπιν τούτων, ως ουσιαστικά αβάσιμης της εκ του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010 ένστασης που πρότεινε η καθ' ης, ήδη εκκαλούσα. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, ο σχετικός τρίτος λόγος έφεσης με τον οποίο προβάλλονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμος και απορριπτέος.

Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που με την εκκαλούμενη απόφασή του έκανε εν μέρει δεκτή την με αριθμό κατάθεσης /2012 αίτησης ως ουσιαστικά βάσιμη, ορθά εκτίμησε τις αποδείξεις και το νόμο εφάρμοσε και δεν έσφαλε.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση έφεση κατά της με αριθμό 81/2013 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Δράμας ως ουσιαστικά αβάσιμη και

να διαταχθεί η εισαγωγή του ποσού των 200 ευρώ των με αριθμούς 3481260, 3481261, 3481391 και 3481392 παραβόλων Δημοσίου, που έχει καταθέσει η εκκαλούσα, στο Δημόσιο Ταμείο.

Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8§6 του ν. 3869/2010.

Πρέπει, επίσης, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής εκ μέρους της απολειπόμενης τρίτης εφεσίβλητης, να οριστεί το νόμιμο παράβολο (άρθρ. 741, 764 παρ. 3, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της τρίτης εφεσίβλητης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων την από 21-8-2013 έφεση (με αριθμό κατάθεσης -8-2013) κατά της με αριθμό 81/2013 οριστικής αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Δράμας.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής από την τρίτη εφεσίβλητη, στο ποσό των εκατόν εξήντα (160) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ως άνω έφεση από τυπική άποψη και την ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ στην ουσία της.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή του ποσού των 200 ευρώ των με αριθμούς 3481260, 3481261, 3481391 και 3481392 παραβόλων Δημοσίου στο Δημόσιο Ταμείο.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στη Δράμα στις 27 Δεκεμβρίου 2013, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους δικηγόρους.

Ο ΔΙΚΑΙΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

